

Motion till riksdagen 2005/06:Sk214

av Ulf Sjösten (m)

Förmögenhetsskatten

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen beslutar att avskaffa förmögenhetsskatten.

Motivering

Förmögenhetsskatten hindrar tillväxt och utveckling i Sverige. Den är en av landets mest skadliga skatter. Den hindrar investeringar i Sverige, styr kapital till fel investeringar och driver kapital ur landet. Beräkningar säger att svenskar i dag har häpnadsväckande 500 miljarder kronor placerade någon annanstans än i Sverige. Vissa bedömare menar att mer än 1 000 miljarder kronor är placerade utomlands.

Förmögenhetsskatten är godtycklig och öppnar oanade möjligheter till skatteplanering. Den är orättvis, då några av landets rikaste personer delvis är skattebefriade, medan vanligt folk som råkat bo in sig i ett hus som stigit kraftigt i värde tvingas att betala.

Många länder har avskaffat förmögenhetsskatten, och i dag finns det endast fyra OECD-länder utanför Norden som beskattar förmögenheter.

De flesta som betalar förmögenhetsskatt i dag är småhusägare. De förändringar som nu föreslås av regeringen om höjda tak för uttag av förmögenhetsskatt kommer säkerligen att minska antalet personer som betalar skatten.

Det bästa för tillväxt och utveckling i landet hade varit att lyssna på de borgerliga partierna och inleda en avveckling av förmögenhetsskatten som drabbar många normala egnahemsägare.

Inte minst näringslivets organisationer har fört fram förmögenhetsskattens skadliga effekter för tillkomsten av nya jobb och försämrade investeringsförutsättningar.

I skattebasutredningens betänkande föreslogs att förmögenhetsskatten skulle slopas, men regeringen har inte tagit några initiativ för att ta bort den.

Egendomsskattekommittén föreslår att förmögenhetsskatten förändras men också att skattebasen breddas.

Fel! Okänt namn på

Göran Persson sade dagen före vårpropositionens offentliggörande att förmögenhetsskatten nu kunde tas bort, och många fick intrycket att vägen till att ta bort den skulle finnas med i propositionen. Av detta blev dock intet.

Det råder i dag en bred enighet om förmögenhetsskattens skadliga effekter för god utveckling och tillväxt i Sverige och vikten av att ta bort den orättvisa och lotteribetonade skatten.

Förmögenhetsskatten är destruktiv till sin karaktär. Den bestraffar det slags beteende som är eftersträvansvärt, att det skall löna sig för den enskilde att anstränga sig och ta ansvar för sin framtida trygghet genom att bygga upp ett eget kapital. Individer som ägnar sig åt detta, och i denna grupp hittar vi många mycket vanliga svenskar, inte minst pensionärer, straffbeskattas i stället.

Förmögenhetsskatten driver kapital ur landet och missgynnar

- kapitalbildning
- riskvillighet
- investeringar
- nyföretagande.

Inom EU överger alltfler länder förmögenhetsskatten. Bland OECD:s 30 medlemmar finns skatten kvar i åtta länder. Under 1990-talet avskaffades skatten i Danmark, Tyskland, Nederländerna och Österrike. Utredningsförslag finns om att slopa eller sänka den i flera länder. Finland har tagit beslut om att ta bort förmögenhetsskatten med huvudsaklig motivering att den är dålig för tillväxten och förhindrar nyföretagande och nya jobb.

Sverige är det land som tar ut den högsta skatten, särskilt på små förmögenheter. Svenskar klassas snabbt som rika om de äger ett småhus. Detta gör att förmögenhetsskatten ofta utgör en extra fastighetsskatt. Sammantaget betyder det att de som är riktigt rika slipper och har bäst möjligheter att undandra sig skatten, samtidigt som de som betalar skatten ofta är småhusägare som varit flitiga och amorterat ned sina skulder utan att för den skull ha stora inkomster. Denna dubbelmoral har bidragit till en allmän uppluckring av skattemoralen som är besvärande.

Förmögenhetsskatten tas ut oavsett om förmögenheten genererar löpande inkomster eller ej. Detta strider mot en grundläggande princip för svensk beskattning, nämligen att man inte skall beskatta något förrän skattebasen gett pengar att betala skatten med.

Stockholm den 15 september 2005

Ulf Sjösten (m)